

nos — tror jeg, at man maa sige sig selv, at det i dette Dieblit er lidet usseligt at se det Ministerium, som har viist en kraftig og for Samfundet heldbringende Modstand, afløst af et andet Ministerium, som enten tilhører Folkethingets Flertal eller skyldte saadanne Forhold sin Oprindelse, at der hos den nævnte politiske Retning kunde være Grund til at sige, at nu var det Dieblit kommet, da den paany kunde gjøre sine Forbringinger gjældende; nu var dens Bønner komne til Høret, og nu var der Rimelighed for den for at kunne føre sine Forbringinger igjennem. Nu veed jeg vistnok, at dette paa ingen Maade vilde blive Tilfældet, dersom man tænkte sig et nyt Ministerium saaledes sammensat, som jeg antager, at de ærede Medlemmer af Thinget, der have indbragt Adressen, vente og haabe det. Jeg er forvisset om, at de ville følge det nuværende Ministeriums Spor og anvende en ligesaa kraftig Modstand og paakalde Lovens Hjælp lige saa energisk, som flet er ved det nuværende Ministerium, for at værne om vor grundlovmæssige og forfatningsmæssige Frihed; men det kan dog ikke være indgaaet Opmærksomheden, at denne politiske Retning har troet at kunne finde en Støtte i Folkethingets Flertal, og denne Illusion vil paa en høist sørgelig Maade gjøre sig gjældende, naar en Forandring i Ministeriet finder Sted i den Retning, som det maa anses for at være Adressens Forslagsstillers Ønske. Det nytter ikke at sige, at en saadan Reising vil blive dæmpet; thi den Omstændighed, at en saadan Samfundsbevægelse fremkommer og maa dæmpes, er i og for sig en stor Ulykke; det Ønskeligste er, at det slet ikke skal være nødvendigt at dæmpe en saadan Rørelse i Samfundet, og det forekommer mig, at de Herrer maa sige sig selv; at, selv om de ellers ylbefstgjorde Betingelserne for at erstatte Hans Majestæt Kongens nuværende Raadgivere, vilde det i dette Dieblit ikke være heldigt for Fædrelandet af de Hensyn, som jeg her har tilladt mig at fremhæve.

Men dernæst skal jeg tillade mig et Par Ord, idet jeg stiller mig paa et andet Standpunkt, nemlig paa det, at jeg tænker mig, at jeg selv ikke kunde billige det nuværende Ministeriums Handlemåde, altsaa at dette var mit Standpunkt, som jeg maa antage er Flertallets i nærværende Sal, og jeg vil da knytte mine Bemærkninger til nogle Ytringer, som den ærede Forslagsstiller brugte, idet han sagde, at man vilde gjøre Flertallet Uret ved at fremsætte en Sigtelse som den, at Flertallet ønskede sine egne Mænd ind i Regjeringen. Jeg skal sige, at, saaledes som Sagen stiller sig for mig, finder jeg ikke, at der er Anledning for den ærede Forslagsstiller til at tage Flertallet i Forsvar mod en saadan Sigtelse. Jeg skal sige, at jeg slet ikke finder en saadan Optræden fra Flertallets Side urigtig. Saafremt den parlamentariske Styrelse overhovedet var hjemlet

i vor Forfatning, hvilket jeg tidligere har paavist ingenlunde er Tilfældet, saafremt der var en Mulighed for en parlamentarisk Styrelse i vor Forfatning, baseret paa et Flertal i Folkethinget, vilde jeg være saa langt fra at gjøre det til en Bebreidelse mod Flertallet, at jeg tværtimod vilde anse en saadan Forbring for saa vidt berettiget. Det er sagt af en stor tydsk Digter, at det er kun Stympere, der ere beslebne, og det er vel ogsaa saa, at, naar en Mand virkelig føler Kraft til at træde op og sætte sin Mening igjennem, er det sjældent, at han ikke er sig denne Kraft bevidst. Jeg vil altsaa ikke rette nogen Bebreidelse mod de Medlemmer, som søgte at gjøre det nuværende Ministerium umuligt, netop i Følelsen af, at de i høiere Grad end det havde Betingelserne for at føre Staten en lykkelig Fremtid imøde. Jeg vil ikke alene ikke bebreide dem det, men jeg vil endogsaa sige, at det var deres Nødvendighed at handle saaledes. Men den Bebreidelse, som jeg vil gjøre Flertallet, for saa vidt det stemmer for Adressen, som jeg antager, at det gjør, er netop den modsatte, netop den, at de ikke fremsætte en bestemt Paastand om, at de ville kunne løse de Vanskeligheder, som det nuværende Ministerium ikke er istand til at løse. Det kunde være en vis klædelig Beskedenhed for Føernes Vedkommende; men denne Betragtning kunde dog ikke være bestemmende for de ærede Medlemmer, som ikke gjøre Forbring paa at være Fjære; og selv deres Ytringer ere jo ogsaa gaaede i denne Retning, idet flere af dem have sagt i deres Balgtaler, at det vilde være latterligt at tænke sig de ledende Mænd i Flertallet som Ministre, og denne Betragtning har ogsaa faaet et andet Udtryk af den ærede Forslagsstiller, som sagde, at de i Kvalitet vare for ringe dertil. Det er netop det Forastelige ved den nuværende Adresse, at den gaar ud paa at søge at gjøre det nuværende Ministerium umuligt uden at aabne en naturlig Udvei til at faae Ginstning ved et andet. Det er nemlig heller ikke Tilfældet, at Modstanden alene har været rettet mod det nuværende Ministerium; thi i de sidste Dage af Ministeriet Frijs var det Gjenstand for Angreb af en lignende Beskaffenhed, og at Afstemningen her i Thinget . . . (Modsigelse) jeg tror nok man kan sige „af en lignende Beskaffenhed“, i alt Fald Angreb fra det samme Flertals Side, og Afstemninger fandt Sted netop motiveret paa den Maade, som blev bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at man stemte paa den og den Maade, fordi man derved haabede at kunne bevirkte det nævnte Ministeriums Udgang. Saaledes var altsaa Stillingen under det forrige Ministerium, og saaledes er den under dette Ministerium, og der er, saaledes som der ogsaa blev bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, ikke den mindste Antydning af, at Holdningen fra Flertallets Side vil blive nogen anden, naar det nuværende Ministerium afløses af andre